

ȘASE ZILE STUDENT LA...

...MATEMATICĂ

Cu emoții de liceeni pășim pe coridoarele Facultății de Matematică, pline de grupuri de studenți. Prindem înțineri de discuții despre sport și muzică, despre probleme personale și despre sesiunea care — vae! — se apropie alii de repede... Panourile, gazetele de perete reflectă la zi viața facultății. Un alii invită publicul la expoziția lui Ion Irimescu în perioada decembrie 1983 — februarie 1984, sub restricția adresată „amatorilor” de frumos: **AFIȘELE SE CER NU SE „IMPRUMUTĂ”**; semnează Grupa 130... & Canada Geese, cu precizarea discretă: **Printed in U.S.A.** Într-un colț mai ascuns este anunțat învățământul politico-ideologic pentru zilele de 12 ianuarie și 12 mai a.c. Amintiri despre trecut, amintiri despre viitor...

Oaspeți ai colegilor matematicieni, nu putem trece cu vederea bogata activitate a cercurilor științifice. Dintre acestea merită a fi menționate: cercul de topologie algebrică, cercul de mecanică „V. Vălcovici”, cercul de psihologie.

Anunțăm o privire discretă prin sălile de curs. La bazele informației, curs ținut la anul I, de conf. S. Rudeanu, prezența maximă și atenție încordată; nu-i deloc ușor să urmărești, să înțelegi și să notezi informațiile care curg vertiginos umplind tabla în mod aproape miraculos. De o bună apreciere în rîndul studenților se bucură și cursurile de analiză reală (Solomon Marcus), algebră (Radu Nicolae), economie politică (Dan Pocea).

În afara activității didactice, unii studenți se ocupă cu pregătirea elevilor din totu pentru Olimpiada internațio-

Așa că încheiem scurta noastră vizită, ducînd cu noi constatările de mai sus. Acestea sînt adevărurile observate în cele câteva zile petrecute în Facultatea de Matematică (și sperăm ca de această dată să nu supere pe nimeni). Dincolo de această realitate care se află, de fapt, la îndemîna oricărui dintre noi, mai există o lume, deseori neglijată, dar de care — să recunoaștem — avem în fiecare moment nevoie. Este viața noastră intimă, mai greu de dezbătut, e drept, care însă nu poate exista în afara celor din jurul nostru. De aceea ne gîndim în timpul unei discuții cu studenții de la Matematică ce bine ar fi să încercăm să fim, înainte de studenți buni sau răi, înainte de filozofi sau matematicieni — oameni.

**ANIȘOARA TOLEA
ADRIAN POPESCU**

...DREPT

La Facultatea de Drept, întreaga atmosferă stă sub semnul apropiatei sesiuni de examene. În amfiteatru, în sălile de seminar, pe holuri, sesiune e cuvîntul care stă pe buzele tuturor (pînă și pe portarul facultății l-am auzit vorbind tot despre sesiune). Fiecare sesiune cu bucurie și necazurile, cu certitudinile (cam puține!) și emoțiile (destule!) ei și, nu în ultimul rînd, cu succesele ei sau cu dorințele de a realiza ceva mai bun data viitoare.

„Cu ce stare de spirit „ataci”?” o întreb pe Lalia Voicoci, anul I, Drept juridic. „E prima mea sesiune „mare”, deși prin sesiunea din iarnă m-am mai familiarizat cu emoțiile examenelor, am totuși senzația că mă aflu în fața unui nou început. Și, vorba lui Blaga, „Orice început se cere fecund.”

Profit de o pauză și mă apropiu de un grup de băieți care consultă programarea examenelor. Primul examen pe care îl are de susținut grupa 512 este cel de drept civil. „Este cel mai dificil și cel mai important examen — Imi spune George Stoian. Avem de învățat 1200 de pagini, adică de vreo trei ori mai mult decît la admitere. L-am programat la început, ca să fim mai „proaspeți.”

Ghidîndu-mă după săgețile indicatoare, mă îndrept către amfiteatrul 1, unde anul I urmează să aibă ultimul curs de drept constituțional de pe acest semestru, curs ținut de conf. dr. Ioan Muraru. Pauza e pe sfîrșite. Sînt sorbite cu saț ultimele fumuri (din țigări). Imi găsesc un loc în ultimele bănci și pînă să încep cursul mai am timp să-mi arunc ochii pe numărul special al Universității comuniste editat de colegii de la Drept cu ocazia „patrulei” de la Cluj-Napoca. La apariția profesorului în amfiteatru, studenții se ridică în picioare, într-o notă de solem-

nitate aparte. Gestul mă trimite cu gîndul la o scenă dintr-un film, în care la intrarea curții cu juri în sala unui tribunal, întreaga asistență se ridică în picioare. Cursul decurge firesc, expunerea e ascultată cu atenție. Mă surprinde totuși faptul că studenții nu iau notițe. „Cursul ținut al tovarășului profesor Muraru e foarte bun — mă lămură Marian Nazat, responsabilul grupei 514. Notăm numai problemele complementare cursului ținut. Și, acum fiind vorba de ultimul curs, ne încearcă un fel de regret. Cursul de drept constituțional a fost unul din cele mai interesante pe care le-am avut în acest an”. În încheierea cursului, se discută câteva chestiuni privitoare la examen. Este reamintit materialul bibliografic, sînt solicitate caietele de conspecte. La aflarea faptului că „nu vor fi biiete-capcană”, citesc pe fețele tuturor o undă de liniștire.

Îndreptîndu-mă către buletul facultății, mă gîndesc cu regret că nu toate facultățile beneficiază de o asemenea dotare. Și la bufet, aceleași cuvinte: „sesiune”, „examen”! Trei băieți își sorb cafeaua și calculează ceva. „Uf, trebuie să scot peste nouă douăzeci...” e concluzia unuia dintre ei. „Nu știu ce am, nu pot să demarez deloc cu învățatul, cred că de vină e astenia de primăvară” i se plînge unei prietene o fată blondă, cu gene lungi. (Uite c-am ajuns să demarăm și-n stilul oral!)

Prin amabilitatea profesorului dr. docent Ioan Ceterchi, asist la un seminar de teoria generală a statului și a dreptului. Deși e ultimul seminar din semestru, prezența este bună. Se încheiează o scurtă discuție despre „patrulele”. Cineva e de părere că „totul a fost bine, numai mîncarea n-a prea ajuns”. „A fost o manevră ea să nu ținem pe primul loc” glumește altcineva. Începe

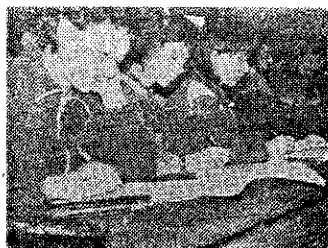
seminarul. Sînt definite conceptele de legalitate, legiferare, legislație, legitate. Se discută în vervă, apar și mici „polemici”, nici nu-mi dau seama cum trece ora și mă trezesc în ipostaza singurului student din sală care nu s-a pregătit pentru seminarul de astăzi. În încheiere, firesc, aceleași recomandări pentru examen. „Dumneavoastră veți fi juristi — pedagogi, și nu pedagogi-juristi” ține să reamintească prof. dr. doc. Ioan Ceterchi. Cam același mod de des-

„Notăm numai problemele complementare...”

fășurare a orelor l-am constatat și la seminariile de drept constituțional — cu asist. I. Brezoianu — și de economie politică — cu asist. I. Bucur și, într-un fel, am găsit explicația notelor mari pe care știu că le obțin studenții de la Drept. „V-ați angajat ca studenți ai justiției. Să încercați totdeauna să înțelegeți acest lucru!” Cuvintele conf. dr. Ioan Muraru îmi stăruie în minte și m-am convins că în rîndurile colegilor de la Drept își găsesc acoul cuvînt.

**LILIAN ZAMFIROIU
GEORGE IANCU**
Fotografii de
IUSTIN CHIRIAC

„U) ! ce repede mă dictează !” (analiză numerică, an III Matematică)

nală. Colegul nostru Dan Badea ne informează că printre cei selecționați ca îndrumători se remarcă Florin Pop, Viorel Mihăilă, Laurențiu Diaconu, Sorin Popescu.

„...Și orele trec, zilele trec, deși ceasul din amfiteatru arată cu obstinație aceeași oră: 16.54, poate pentru cei care au ațita nevoie de ceva de făcut.

A început sesiunea! Cum au fost primele examene?

GHEORGHITA RADU, III Ist.: La Universală (prof. Mîrcă Popa) am luat 7. E prima notă mai mică de cînd sînt studentă! La celelalte am mers f. bine. **GHEORGHE BANU, II Fil.**: Dacă la unele examene rezultatele au fost sub așteptări, vina nu este doar a studentului ci și a profesorului, care trebuia să-și sistematizeze mai bine materia și să ofere studenților niște cursuri adecvate profilului acestora. **CEZAR SÂNDULESCU, II Ist.**, **FLORIAN CREMENARU** și **MIHAI IONESCU III Ist.**: Camere prea mici la cămin, pauze mult în camera, prea multă căldură, prea multă gălgăie și... prea mult de învățat! Tot e bine că e înaintea **Europenelor!** Îți dai seama, deci, cum au decurs examenele! **IULIA LAZAR, II Fil.**: E o sesiune f. lungă care pare că nu se mai termină. Profesorii se schimbă de la un examen la altul și nu știi cum să te mai porți cu ei. Pînă acum am luat doi de 9 și un 10. **TUDOR IANCU, II Ist.**: Am avut trei pînă acum, toate dificile. Nu poți spune că un examen e mai ușor și altul mai greu, deoarece profesorii nu fac concesii! **DUMITRU VASILE, III Fil.**: Dacă ai fost activ în seminarii, îți mai dă un punct, două — lucru bun după părerea mea. **NORA PALINCAȘ, I Ist.**: Am luat 10 la toate, dar cred că p'asta îl pic! Următorul e la „Grecia” și „Roma”... (L. Z.).